

**Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις
Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών
καί Ίερών Μητροπόλεων
γιά θέματα Αίρέσεων και Παραθρησκείας**

**Η Αίρεση στή ζωή τής Έκκλησίας
ΙΣΤ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών
καί Ίερών Μητροπόλεων γιά θέματα
Αίρέσεων και Παραθρησκείας
(Προκόπι Εύβοίας, 1-4.11.2004)**

Η ΙΣΤ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών και Ίερών Μητροπόλεων γιά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας πραγματοποιήθηκε υπό τήν αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου στο Ίερό Προσκύνημα του Όσιου Ιωάννου του Ρώσου στο Προκόπι Εύβοίας, από 1 μέχρι 4.11.2004, μέ τήν φιλόξενη φροντίδα του Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου και υπό τήν προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Μελετίου, Προέδρου τής Συνοδικής Έπιτροπής επί των Αιρέσεων, μέ θέμα: «Η Αίρεση στή ζωή τής Έκκλησίας».

Σύμφωνα μέ τήν μέχρι τώρα έμπειρία στήν αντιμετώπιση των αίρέσεων διαπιστώθηκαν και καταγράφηκαν ποιμαντικές και έξωποιμαντικές δυσκολίες, όπως ή μή έπαρκής ενημέρωση ποιμένων και πιστών, ή χρήση ποικίλων προσωπείων εκ μέρους των αίρέσεων και ό κίνδυνος εκκοσμικεύσεως τής ποιμαντικής μας από μή Όρθόδοξα πρότυπα.

Η κάθε αίρετική διδασκαλία απομμεΐται τήν Αλήθεια τής πίστεως στο Χριστό. Γι' αυτό χρειάζεται νά ενημερώνονται οι ποιμένες και οι πιστοί, γιά τήν όρθή αντιμετώπιση των θυμάτων τής πλάνης.

Διαπιστώθηκε, ότι οι εκπρόσωποι των αίρέσεων και των παραθρησκευτικών ομάδων επικαλούνται τό δικαίωμα τής θρησκευτικής ελευθερίας, πολλές φορές όμως έξω και καθ' υπέρβαση των όριων, τά όποια θέτει ή σύγχρονη νομοθεσία (Σύνταγμα, Εύρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων).

Μέ ικανοποίηση διαπιστώνεται, ότι ό Όρθόδοξος πιστός λαός, παρά τίς υπάρχουσες δυσκολίες, αντιστέκεται στήν ποικιλία των μεθοδεύσεων των αίρέσεων και γενικά των παραθρησκευτικών ομάδων, επιβεβαιώνοντας τήν Όρθόδοξη αυτοσυνειδησία του, πού τον θέλει φύλακα τής Όρθοδόξου πίστεως.

Μέ βάση τίς εισηγήσεις, συζητήσεις και προτάσεις των συνέδρων, ή Συνδιάσκεψη κατέληξε στα εξής:

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1. Αίρεση είναι τό «έτερον ευαγγέλιον» (Γαλ. α' 6), πού εκφράζεται ως απόκλιση, νόθευση και παραχάραξη τής «άπαξ παραδοθείσης τοις άγίοις πίστεως» (Ιουδ. στ. 3), τής όποίας φορέας και εκφραστής είναι ή Έκκλησία. Η αίρεση επιφέρει έξοδο από τό σωμα τής Έκκλησίας και διακοπή τής θεραπευτικής της άγωγής πού άποσκοπεΐ στον άγιασμό και στήν κατά Χριστόν θέωση του άνθρώπου.
2. Έπισημάνθηκε, ότι κύριες αίτιες έξόδου από τό Έκκλησιαστικό σωμα και παγιδεύσεως στις αίρέσεις είναι ή οΐηση, ή ματαιοδοξία, ή άγνοια των Άγ. Γραφών, ή άνεπαρκής όρθόδοξη κατήχηση, γι' αυτό θά πρέπει νά μίν αφήνουμε νά δημιουργούνται ποιμαντικά κενά.
3. Η εκκλησιαστική παράδοση βλέπει τούς αίρετικούς ως πνευματικώς νοσοϋντες και θύματα του «πνεύματος τής πλάνης», πού χρήζουν θεραπείας.
4. Στόχος τής ποιμαντικής μέριμνας των εκκλησιαστικών ποιμένων δέν είναι καμμία και κανενός είδους ύποτίμηση του αίρετικού, αλλά ή σ' αυτόν ύπόδειξη τής πλάνης του και ή μέ σύνεση, διάκριση και άγάπη επανένταξή του στο σωμα τής Έκκλησίας.
5. Χρειάζεται έπομένως προσοχή εκ μέρους των ποιμένων, ώστε ό κάθε μετανοών και έπιστρέφων από

πλάνη αίρέσεως νά κατανοεῖ καί νά βιώνει τήν Ἐκκλησία ὀρθά καί ὄχι μέ τόν τρόπο πού εἶχε μάθει νά τήν ζῆ καί νά τήν ἐκφράζει στήν «θρησκευτικότητα» του μέχρι τώρα, μέσα στήν ὀργάνωση.

6. Σύμφωνα μέ τήν μέχρι τώρα ἐμπειρία στήν ἀντιμετώπιση τῶν αίρέσεων διαπιστώθηκαν καί καταγράφηκαν ποιμαντικές καί ἐξωποιμαντικές δυσκολίες, ὅπως ἡ μή ἐπαρκής ἐνημέρωση ποιμένων καί πιστῶν, ἡ χρήση ποικίλων προσωπείων ἐκ μέρους τῶν αίρέσεων καί ὁ κίνδυνος ἐκκοσμικεύσεως τῆς ποιμαντικῆς μας ἀπό μή Ὁρθόδοξα πρότυπα.

7. Ἡ κάθε αίρετική διδασκαλία ἀπομιμεῖται τήν Ἀλήθεια τῆς πίστεως στό Χριστό. Γι' αὐτό χρειάζεται νά ἐνημερώνονται οἱ ποιμένες καί οἱ πιστοί, γιά τήν ὀρθή ἀντιμετώπιση τῶν θυμάτων τῆς πλάνης.

8. Διαπιστώθηκε, ὅτι οἱ ὀπαδοί καί οἱ ἐκπρόσωποι τῶν αίρέσεων καί γενικά τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων ἐπικαλοῦνται κατά κόρον τό δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, πολλές φορές ὅμως ἔξω καί καθ' ὑπέρβαση τῶν ὀρίων, τά ὅποια θέτει ἡ σύγχρονη νομοθεσία (Σύνταγμα, Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων).

9. Παρατηρεῖται τό φαινόμενο ὅτι ὀπαδοί ἢ μέλη αίρέσεων καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων ἀπαιτοῦν νά συμμετέχουν στά ἐκκλησιαστικά μυστήρια, καί γι' αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά καθορίσει ἡ Ἐκκλησία, μέ βάση τήν Ἱερά της Παράδοση, τή στάση της ἔναντι τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν τῶν ὁμάδων καθώς καί τόν τρόπο ἐπανεντάξεώς τους στούς κόλπους της.

10. Μέ ἱκανοποίηση διαπιστώνεται, ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος πιστός λαός, παρά τίς ὑπάρχουσες δυσκολίες, ἀντιστέκεται στήν ποικιλία τῶν μεθοδεύσεων τῶν αίρέσεων καί γενικά τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων, ἐπιβεβαιώνοντας τήν Ὁρθόδοξη αὐτοσυνειδησία του, πού τόν θέλει φύλακα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.